

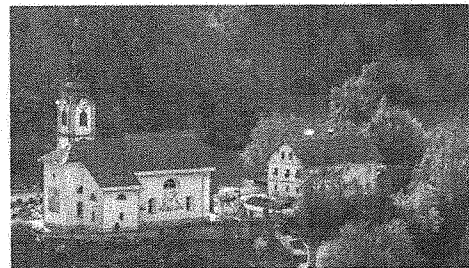
26.	P	Lucijan, mučenec			maše v fari ne bo
27.	T	Sabina Avilska, mučenka			maše v fari ne bo
28.	S	Simon in Juda Tadej, apostola			maše v fari ne bo
29.	Č	Klara Badano, Luce, mladenka	Dobrava	17.30	po namenu
30.	P	Marcel, mučenec	Kamna Gorica	17.30	po namenu
31.	S	Volbenk, škof dan reformacije	Dobrava	17.00	† Antona Kosela, obl.
1.	N	VSI SVETI molitev na pokopališču	Kamna Gorica Dobrava	8.00	†† Podobnik, Brlan in Zavržen †† Čačove
2.	P	Spomin vseh vernih rajnih	Otoče	17.30	†† Grabljevec in Ramšak
3.	T	Viktorin Ptujski, škof	Kamna Gorica	17.30	† Dušana Betona
4.	S	Karel Boromejski, škof	Kamna Gorica	17.30	† Janeza Smrekarja
5.	Č	Zaharija in Elizabeta, starša			maše v fari ne bo
6.	P	Lenart, opat prvi petek	Kamna Gorica	12.00 17.30	popoldne obhajam bolnike po namenu
7.	S	Ernest, opat	Dobrava	17.00	za farane
8.	N	ZAHVALNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	za jubilate

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Na praznik **Vseh svetih** se spominjamo tistih, ki so že dosegli nebesa. Tako poživljamo svoje hrepenenja. Prepričani smo, da nas more Jezus po svojem Svetem Duhu z njimi zediniti ter posvetiti, da bi mogli tudi mi vstopiti v občestvo Svete Trojice, v občestvo z Bogom Očetom. V tem je naše upanje. Sveti krst nas je usposobil za to potovanje v nebesa. Posvečujoča in pomagajoča milost, ki smo ju pri sv. krstu prejeli brez naših zaslug, kot čisti božji dar, deluje predvsem po zakramentih... Zato se na dan udeležimo svetem maše, ki jo skupaj z popolnim odpustom, ki ga Cerkev podeljuje v prvih dneh novembra, lahko poklonimo tudi za naše pokojne sorodnike. Jezus nas pri obhajilu hrani s samim seboj in prinaša spravo... Brez Njega ne bi mogli napredovati na poti v nebesa.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avsenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 22. (od 25. 10. do 8. 11. 2026)

ZAHVALNA NEDELJA IN ZAKONSKI JUBILEJI

Na nedeljo po prazniku vseh svetih obhajamo zahvalno nedeljo. Na ta dan se ljudje že od nekdaj zahvaljujejo Bogu za vse, kar od njega prejema: ne le za sadove zemlje, ampak tudi za dobrine kot so mir, zvestoba, ljubezen, zdravje, medsebojno razumevanje... Na poseben način se zahvaljujemo tudi za družino in še na poseben način za svojega moža ali svojo ženo. Zato na to nedeljo v Kamni Gorici že tretjič obhajamo tudi nedeljo zakonskih jubilejev. Nekateri zakonci ste cerkveno poročeni že 5, 10, 15, 25, nekateri že 30, 35, 40, 45, 50, nekateri pa že 55, 60, in morda celo 65 let. Za zvestobo in ljubezen svoje žene oz. svojega moža se želite danes Bogu zahvaliti. Zato vas povabim v župnijsko cerkev v Kamno Gorico, da bomo skupaj praznovali, obnovili zakonske obljube, potem se pa še v župnišču poveselili ob lepi glasbi in kozarčku rujnega.

»Jubilanti, ko vas je Bog ustvaril, si je zamislil, da bi bili skupaj eno. Vi ste ta Božji načrt prepoznali, se sprejeli, potem pa pogumno skupaj stopili na pot. Vedeli ste, da je za napredovanje potrebno tveganje, saj človek nadzora nad vsemi posledicami svojih odločitev nima. Zavezali ste se drug drugemu. Od poročnega dne ne pripadate več sebi, ampak mož ženi in žena možu... Večkrat ste se obračali h Jezusovemu križu. Križ vam je bil drugačna opora kot les v raju. Pomagati ga nositi drug drugemu je ljubezen, ki pokriva tudi naše grehe. Z Njegovega križa nam prihaja odveza. Jezus nas spodbuja, naj v zakonu ne omagamo. Spodbuja nas in blagoslavlja.

Na Zahvalno nedeljo se torej dobimo pri maši, potem pa še v župnišču. Vesel bom, če boste s sabo prinesli kakšno sladko dobroto. Za pijačo pa bom poskrbel sam.

DAN SPOMINA NA VERNE RAJNE

V teh dneh se spominjamo vseh pokojnih, s katerimi smo hodili skozi življenje, z nekaterimi dalj, z drugimi manj časa. Vsak izmed njih je naše življenje po svoje oblikoval. Tudi kolektivna zavest o nekaterih, ki se jih še vedno spominjamo, pa naj so zaznamovali naše življenje v pozitivnem ali negativnem smislu, je še vedno živa, ne moremo se ji povsem zoperstaviti, pa čeprav bi včasih želeli biti od njih neodvisni. Učili so nas, kako živeti, misliti, govoriti, o tem so pisali knjige in ustvarjali stavbe. Poudarjali so, kaj je v življenju zares pomembno. Dokler so še živeli, smo jim morda ugovarjali, sedaj bi se nam zdelo skoraj brez pomena, če ne bi v veri odkrivali, da smo z njimi še vedno povezani. Najsi bodo v nebesih ali v vicah, hrepenimo po srečanju z njimi, da bi svoje življenje še bolje pojasnili. In se spominjamo: Kaj so v življenju postavljali na prednostno lestvico? Če si priznamo ali ne, so bile to najbrž božje zapovedi in ljubezen, ki smo jo od njih prejeli. To nas spodbuja, da bi jim ljubezen vračali.

Zapovedi so bile najprej izročene Mojzesu od Boga s posebnimi napotili: »Če se jih boste držali, boste obstali, sicer ne.« Takrat so Izraelci slovesno obljubili: »Vse te zakone bomo pokorno izpolnjevali.« Obljube se niso vedno držali, zato je moral Bog, ki je zvest, to zavezo vedno znova obnavljati. Zapisana na tabli božjih zapovedi naj bi bila prepisana na tablo človekovega srca, da bi se človek še lažje odločil zanjo. A ni bil pokoren. To bi moglo sprožati božjo jezo, a v božjem srcu te ni, je samo žalost nad grehom, ki človeka vodi v smrt, Bog pa bi človeka rad potolažil. Zato postavijo dopolni ne z novimi zahtevami, ampak s prostovoljnim angažiranjem, kar izražajo besede **Blagor vam, če boste tako delali, kakor hoče Bog**. O tem smo poslušali evangelij včeraj. Svetniki so to razumeli, pa so spodbujali še ostale, naj Boga posnemajo, naj odgovarjajo na njegove zahteve z ljubeznijo. Prisluhnimo Antonu Martinu Slomšku, kako je vabil in spodbujal v svojem času:

1. Tri reči imej vedno pred očmi: oko božje, ki vse vidi, uho božje, ki vse sliši, in pa tiste bukve, v katere Bog vse tvoje dejanje piše. Samo enkrat na dan te tri reči prav pomisli, in grešil ne boš.
2. Dveh reči na jutri ne odlagaj: poplajšanja in pa dobrega dejanja. Odlog je dobrega najhujši sovražnik. Za danes vemo, da ga imamo; ako še jutro doživimo, ne vemo.
3. Vsak dan je hlapec, od Boga poslan, in te brez usmiljenja tira bližje smrti, bližje sodbe, bližje večnosti, srečne ali nesrečne. Vsak dan torej tako živi, kakor bi ti bilo danes umreti, in srečen boš.
4. Hočeš po svetu srečno hoditi, bodi pohleven in dober vsem, pa le redkim se zaupaj.
5. Pobožen bodi vpričo Boga, sramežljiv do sebe, pravičen vsakomur. Ljubi prijatelj,

sovražnike, stori dobrega, kolikor premoreš, in vse te bo rado imelo.

6. Naj te zadene hudo ali dobro, lahko si v srečo obrneš, ako se v nesreči ponižaš, v sreči ne povišaš, in hvališ Boga za vse, kar ti da.
7. Pokorno naj bo truplo duši, duša pa Bogu, naj bo vse po sveti volji božji. Kjer te dvojne pokorščine ni, je vse narobe in napak.
8. Na oni svet ne pojde z nami posvetna čast, ne oblast, ne bogastvo, ne dobroti tega sveta; le dobra in pa hudobna dela nas bodo v večnost spremljala, da nam bo blagor ali pa gorje.
9. Žal ti naj bodo le za tri reči tvojih preteklih dni: za hudo storjeno, za dobro zamujeno in pa za zgubljeni čas. Blagor mu, kdor se tega trojnega varje.
10. Ne pozabi štirih reči vse svoje žive dni: grehov obžalovati, se sodbe božje bati, s smrtjo se poprijazniti in pa v milost božjo zaupati; te štiri reči ti bodo zadnje uro posladile.

Tako je Slomšek spodbujal nekdanj, ko se je zdelo, da se stari svet spreminja z veliko naglico. Njegovi nasveti so svetopisemski, zato so obdržali svojo veljavo. Kaj bi rekel v današnjem času? Menim da to, kar je zapisano že v Svetem pismu: da je potrebno dobro ohraniti, kaj tudi opustiti, slabega se pa izogibati in kar nam je bilo narobe predstavljeno, zavreči. S svojim izročilom ne smemo ukinjati Božjega odrešenjskega izročila. V sinodi o sinodalnosti je bilo poudarjeno, da se je potrebno poslušati brez predsodkov, spregovoriti pogumno in se sploh veliko pogovarjati..., potem pa razločevati, kaj je od Svetega Duha in kaj ne. Poklicani smo k temu, da nikogar iz pogovora ne izključujemo, v vsakem prepoznamo in cenimo bogastvo, karizmo, ki mu jo Sveti Duh poklanja v dobro celotne človeške družine. V tem pogovoru se nagovarjamo kot posamezniki in kot krščanska skupnost, ki ji pripadamo..., da bi odstranili iz družbe predsodke, ki jih ta vzpostavlja do Cerkve, obenem pa tudi popravili izkrivljena ravnanja, ki nimajo korenin v evangeliju.

Poskušajmo obnoviti odnose na vseh ravneh. Obžalovati svojo krivdo, tako osebno kot skupnostno. Priznavamo, da smo z svojim neodgovornim dejanjem do sočloveka pogostokrat drugim povzročali trpljenje. Tudi duhovniki, jaz, priznavam, da sem vam zagotovo večkrat dal slab zgled. Prosim vas za odpuščanje. Želim, da bi Bog z nami vsemi obnovil svojo zavezo.

Danes, na dan spomina na vse verne rajne želimo Bogu in svetnikom priporočati vse rajne, ki so še na poti k Bogu. V molitvi se zatekamo v Njegovo usmiljeno Srce. Priporočamo se Njegovi Materi Mariji in jo prosimo, naj nas ona približa svojemu Sinu in nas pred Njim zagovarja, zagovarja pa naj tudi vse naše pokojne brate in sestre, ki so že pred nami odšli v večnost. Hvaležni smo ji za njeno posredovanje.